

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioann. Jonstoni|| Historiae Natvralis|| De|| Exangvibvs|| Aqvaticis|| Libri IV||

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLXVII.

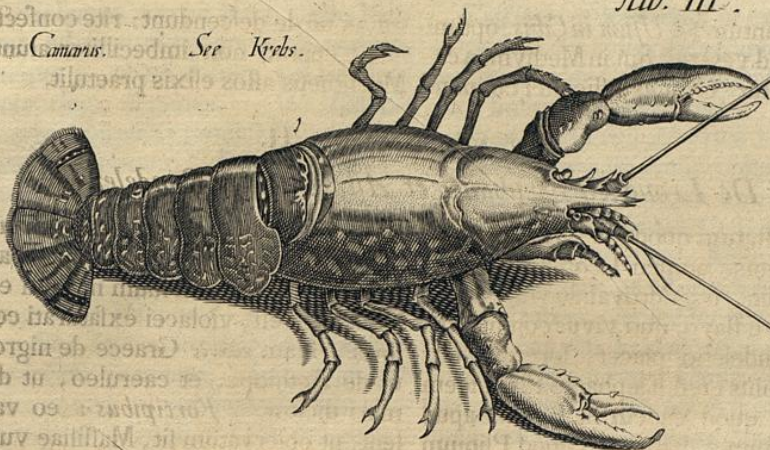
VD18 90529022

Illustration: Tab. III. Camaris See Krebs.

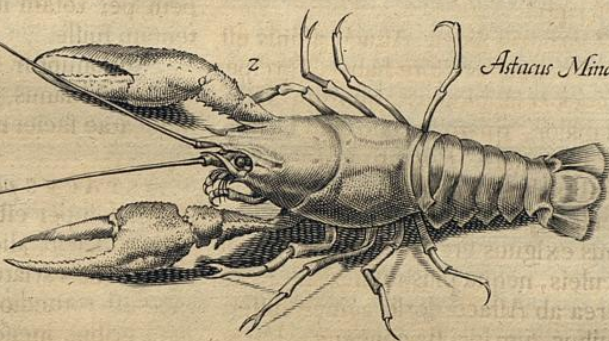
urn:nbn:de:gbv:45:1-11100

Tab. III.

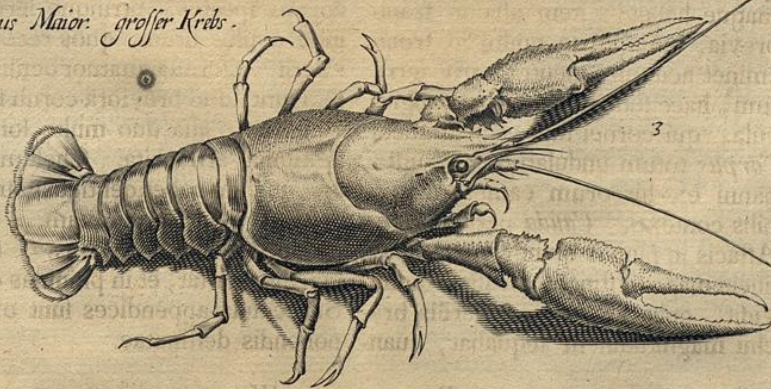
See Krebs.

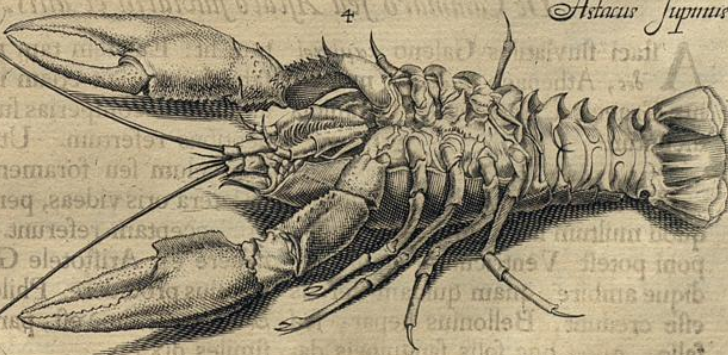
Astacus Minor. Kleiner Krebs.

Astacus Maior. grosser Krebs.

Astacus Supinus.

Helmont. de Lithiis c. 7. Gelsnerus cirros potius esse iudicat, ad motum progressionis natationisque a natura datos, vel ne aqua introrsum penetret. De *Lapidibus* memorabilia prodidit Helmontius, quae sequuntur. Per plurimas inquit atque uniformes cancerorum dissectiones ista competi. Inprimis stomachum cancri esse in capite prope verticem. Mares enim quotannis aegrotare incipiunt, a mensis Junii medio: foemellae dein in Julio ante testarum exuvium. Sunt enim per dies novem et amplius velut semixanimes ac immoti. Qua tempestate stomacho illorum exterius obducitur membranula nova, inter quam et stomachum veterem, est liquor quidam lacteus, qui sensim exterius in globum stomachi convexum, qua parte attingit, obducitque stomachum veterem, contrahitur utroque latere in conca-
vum, statimque lapidescit. Interim nec tunc nec multo post cancer elitat quicquam. Ideoque (paene incredibile) vetus sive interior stomachus, sensim in mucilaginem alimentariam absumitur; exteriorque ac novus alter stomachus, in vicem absumpti, succedit. Siquidem isti lacti, ad stomachi veteris convexum subnato, obtenditur statim pellicula, per modum lacti tepenti solitum: crescitque lac istud, inter utramque praefatam membranam, utriusque scilicet stomachi. Quae cuncta ducentis forte canceris dissectis, dietim observavi, jucunda admiratione. Tandem residua pars lactis, cancro cedit in alimentum. Nihil autem cancer edit, aut in ejus stomacho reperitur, quantisper isti lapides sunt in stomacho ejus, vivitque circiter xxvii. dies tam ex veteri suo stomacho, sensim absumto, quam ex usu resolutorum postea lapidum. Hucusque Helmontius. Albertus plenilunio crescere putat.

Locus.

Reperiuntur passim in fluminibus, lacubus, et rivis. In Pannonia tam frequentes, ut Julius Alexandrinus saepe supra triginta currus Astacis onustos, in foro Gammario Viennae numerarit. In Hispania non haberi affirmant quidam.

Videntur cadaveribus, et carnibus, et quidem his adeo delectantur, ut in Danubio de navibus suspensis, magna multitudo adhaereat. Ranas quoque appetere, Albertus testatur, et nos experientia comprobatum habemus. Per tredecim dies vivum absque cibo conservavit Gelsnerus. Sexus notis distinguuntur. Mares in ea parte, qua corpus ad caudam continuatur, subtus quatuor longas prominentes virgulas habent, quibus foeminae destituuntur. Cauda etiam illorum rotundior, planior et spissior; tenuis, vacua, et lata hujus, majorque tabellarum in eadem distantia.

victus.

De *Generatione* hoc sciendum, Marem in coitu primo supra dorsum foeminae ascendere, mox se istam supinam vertere: per solam meatuum applicationem coire: membro enim quod alterius corpus ingreditur destituuntur: Ova per anum, per quem et excrementa reddunt, parere: et saepe minimos Astacos caudae matris adhuc adhaerentes conspici. Albertus ova foeminae primo in corpore valde compressa esse, dein paulatim exire et virgulis curtis sub cauda donec complectantur adhaerescere, scripsit. Hyme mensibus quinque *latent*, si communem opinionem sequaris. Aliqui enim tum etiam apparere ac ad litora prodire; aestate ad optatas aquas gregatim concedere dicunt. Novilunio emaciantur, plenilunio pinguescunt.

Generatio.

De mira quaedam inter Cancros et porcos *antipathia*, sic Helmontius. In Marchia Brandeburgica locupletissima est cancerorum piscatio. Vectores autem coguntur noctu excubias agere, ne forte porcus aliquis vel leviter subter currum transcurrat. Nam id si contigerit, mane, quotquot cancri in curru fuerint, inveniuntur mortui. Tam exitialis est porcus cancro.

Antipathia.

Dividuntur in *Minores* et *Majores*. Illi, quod sub saxis degant, saxatiles dicuntur, parte supina albicant, pro-na nigricant, elixi non undique rubescunt. *Majores*, rotundiori sunt magisque crenato in Pado corpore, quam in Sequana, cujus dexter pes sinistro tenuior est.

Differentiae.

c 2

Locum